

مجاهدین خلق، تروریست بوده‌اند، هستند، و خواهند بود؛ مگر...

به بهانه‌ی این ویدئو:

<http://youtu.be/A0k5fcN2bAg>

آقای نفیسی را که نمی‌شناسم، و حرف‌های‌اش هم ظاهراً منطقی‌ست؛ و اصلاً هم اهمیّت نمی‌دهم که پشت‌نامه و امضاها، دست‌جمهوری اسلامی در کار هست، و می‌تواند باشد، یا نه. یک‌چیز کاملاً روشن است، و آن این است که (از واژه‌ی «منافق» استفاده نمی‌کنم، چون اولاً تأسی‌جستن به تعبیر جمهوری نکبات الهی‌ست؛ و ثانیاً این واژه برای من به‌یادآورنده‌ی گروهی از آزادواران یثرب است که در حدّ توان خود، در برابر محمد نبی‌الله ایستاده‌اند؛ و من برای ایشان -با همین نام!- احترام بسیار قائل‌ام). سازمان مجاهدین خلق، به‌معنای دقیق کلمه، یک سازمان کاملاً «تروریستی» بوده، هست، و خواهد بود.

چنانچه به کلیت تاریخچه‌ی این سازمان صددتر از جمهوری نکبات الهی رفیق نیمه‌راه‌شان خمینی قدس‌سرّه، نیم‌نگاهی هم بیفکنیم، آشکارا پیداست که از لحظه‌ی ولادت از دامان قدسی "مهضت" [به‌اصطلاح] آزادی، تروریست تشریف داشته‌اند.

از مرحوم امام (که سلام و قیام کلیّه‌ی خرزات جمیع کفار و فسّاق جهان و حومه، از آغاز تا کنون، بر پس و پیش جدّات و مادینه‌پیوندان "از حرمت علیکم تا به قدسلف" ایشان باد!) شنیده یا خوانده‌ام که همان سال‌ها پیش، آن سه‌تن بنیان‌گذاران این سازمان مخوفه‌ی شریفه، رفته‌اند نجف، که از مرحوم آقای مرتحل سال‌ها بعد، جواز شرعی "آدم‌کشی به‌حق، با سلاح گرم" (یا به زعم و بیان خودشان: "مبارزه‌ی مسلحانه") بگیرند؛ که مرحوم حاج آقای مرتحل، نداده‌اند! دل‌شان نخواسته که بدهند؛ و لکن مع‌الاسف، گویا جای دادن‌شان هم قدری مدرّد بوده؛ که اعنی: درد داشته!!

و بعد، ببینید فخرکاری‌های این سازمان بازهم مخوفه‌ی شریفه، در سال‌های پیش از ۵۷، کلاً چه بوده؟ جز تلاش برای آدم‌کشی برحق؟! (که ای من برینم به این واژه‌ی حق...؛ یا به‌فرموده‌ی شاعر: به حق "حق"، که برینم به قافِ واژه‌ی حق!)

از آن احمد رضایی‌شان که افتخارش این بوده که سیخِ نارنجک را کشیده، و چند مأمورِ وظیفه‌شناس را، با خودِ بوگندوی‌اش، ترکانده؛ تا آن مهدی رضایی‌شان که به سه‌بار اعدام محکوم شده، و نمی‌دائم چندصد سال حبسِ ابد؛ و آن دیگران و دیگران‌شان، همه و همه، یک‌مشت تروریستِ ناجور بوده‌اند. گویا انگار تروریست باید حتماً دوسه فقره شاخِ مقبول نیز داشته بوده باشد؛ که ایشان نداشته‌اند، طفلک!

بعد از ۵۷ که مثل کُسِ بز باز است و، مثل روز روشن، که کارشان چه بوده: ترور! و گیرم که ترورِ یک‌مشت تفاله‌ی پلشت، که سهمِ قدسیِ ایشان را قلفتی بالا کشیده بوده‌اند! و الآن هم که در این سال‌های اواخر، به‌ویژه بعد از آزادیِ عراق، جرأتِ ترور پیدا نکرده‌اند؛ و هنوز مردّد (یعنی همان "انگشت‌به‌کون") مانده‌اند؛ و به‌شدّت در پیِ زدودنِ نام‌شان از سیاهه‌ی تروریسم!

...

و اما، این‌که همچنان تروریست خواهند بود، دلیلِ بسیار ساده‌ای دارد: آرمِ سازمان‌شان این را فریاد می‌زند! و فقط در صورتی می‌توانند تروریست نباشند، که "نباشند"!!

و

ضمناً، در این ویدئو، نماینده‌ی کف‌به‌لب آورده‌شان نیز، نمونه‌ی نوعی و عینیِ «تروریستِ عصبی» را به‌نمایش می‌گذارد...

۵. سهرابی

جمعه، ۹ دی، ۳۰ دسامبر ۲۰۱۱

پی‌دی‌اف:

http://mehdisohrabi.files.wordpress.com/2012/01/mojahedin_terorist2.pdf